

Besvarelse (20/4 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg mener ikke, at tavshedspligtens formål kan fremstilles så enkelt, som det er gjort i spørgsmålet.

Det er klart, at bestemmelser om tavshedspligt ikke har til formål at beskytte den, der virker i et offentligt hverv, mod kritik af den måde, hvervet udøves på.

Tavshedspligtsbestemmelser vil ofte have til formål at beskytte borgerne.

Imidlertid kan bestemmelser om tavshedspligt udmærket have et videre sigte og samtidig være begrundet i offentlige interesser, ligesom visse tavshedspligtsbestemmelser er begrundet udelukkende i hensyn til offentlige interesser.

Jeg er af den opfattelse, at de tavshedspligtsbestemmelser, der er gældende for landsskatterettens voteringer, er begrundet både i hensynet til vedkommende skatteyder og i hensynet til det offentlige, og jeg kan herved henvise til, at voteringsprotokollen ikke er omfattet af skatteyderens adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Den offentlige interesse, der er knyttet til en hemmeligholdelse af landsskatterettens voteringer, er hensynet til at sikre, at rettens medlemmer alene voterer efter deres overbevisning, hvorved det vil kunne være en støtte for det enkelte medlem, at hans votum ikke er tilgængeligt for nogen uden for landsskatteretten.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (9/4 79) af:

Thorndahl (FP):

»Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at retsformanden i landsskatteretten under rettens behandling af en verserende skattesag har udtalt: »Glistrup skulle jo nødvendig få indtryk af, at han kunne vinde sagen.«

(Spm. nr. 821).

Begrundelse.

Opinionsinstitutterne har vist, at ca. halvdelen af den danske befolkning finder, at den anlagte sag mod Mogens Glistrup er en politisk sag. Af hensyn til den resterende del

ville det være hensigtsmæssigt, om ministeren kunne bekræfte, at landsskatterettens formand som begrundelse for at opnå en bestemt afgørelse har udtalt: »Glistrup skulle jo nødvendig få indtryk af, at han kunne vinde sagen.«

Herefter er der næppe nogen, der vil være i tvivl om, at sagen mod Mogens Glistrup er en politisk sag.

Besvarelse (20/4 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg må beklage ikke at kunne give den ønskede oplysning. Som jeg ved besvarelsen af en række tidligere spørgsmål vedrørende landsskatterettens voteringsregler gentagne gange har været inde på, er rettens medlemmer undergivet tavshedspligt om, hvad der foregår ved retsforhandlingerne. Jeg har derfor heller ikke nogen umiddelbar adgang til at skaffe mig viden om, hvad der passerer under retsmøderne.

Til *statsministeren* (9/4 79) af:

Voigt (FP):

»Vil statsministeren på det førstkomende regeringsmøde anmode ministeren for offentlige arbejder om på regeringens vegne at fremsætte lovforslag om forbud mod saltning af vore veje, således at betænkning kan afgives, inden fristen udløber den 18. maj, så forslaget kan vedtages inden folketingets hjemsendelse den 31. maj?«

(Spm. nr. 822).

Begrundelse.

En ministeriel rapport har nu klart bekræftet de synspunkter, som jeg igennem flere spørgsmål i januar gjorde opmærksom på. Det væsentligste er naturligvis, at rapporten peger på, at salt ikke forbedrer færdselssikkerheden, hvilket jo må være det helt afgørende for, at vi nu holder op med at ødelægge vor undergrund, beplantning, veje og broer, biler, cykler, sko og katte- og hundepoter osv. osv.

Besvarelse (19/4 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):